

А. Ю. Мальцев (Нац. техн. ун-т України „КПІ”, Київ)

ВЛАСТИВОСТІ РОЗВ'ЯЗКІВ ЗАДАЧІ КОШІ ДЛЯ ЕВОЛЮЦІЙНИХ СУТТЕВО НЕСКІНЧЕННОВИМІРНИХ РІВНЯНЬ

We investigate properties of solutions of the Cauchy problem for evolutionary equations with essentially infinite-dimensional elliptic operators.

Досліджуються властивості розв'язків задачі Коші для еволюційних рівнянь із суттєво нескінченностю вимірними еліптичними операторами.

Мета цієї статті — дослідити властивості розв'язків задачі Коші для параболічних рівнянь із суттєво нескінченностю вимірними еліптичними операторами, що залежать від часу. Зазначимо, що задачу Коші для параболічних рівнянь із суттєво нескінченностю вимірними операторами в стаціонарному випадку розглянуто в роботах [1, 2]. Почнемо з загальних міркувань. Нехай B — банахів простір. Розглянемо в цьому просторі сім'ю операторів $A(t)$, $t \in [0, T]$, таких, що мають спільну щільнину в B область визначення $D(A(t)) \equiv D(A)$: $\overline{D(A)} = B$. Будемо вважати, що кожен з операторів $A(t)$ припускає замикання. Розглянемо диференціальне рівняння першого порядку

$$\frac{dw}{dt} = A(t)w. \quad (1)$$

Нехай $T_\Delta \stackrel{\text{df}}{=} \{(t, s) \mid 0 \leq s \leq t \leq T\}$. Під задачею Коші в трикутнику T_Δ для рівняння (1) розуміємо задачу про знаходження при кожному фіксованому $s \in [0, T]$ розв'язку $w(t, s)$ рівняння (1) на відрізку $[s, T]$, що задовільняє початкову умову в точці s :

$$w(s, s) = w_0 \in D(A). \quad (2)$$

Якщо на кожному відрізку $[s, T]$ розв'язок задачі (1), (2) існує та єдиний, можемо розгляднути лінійний оператор $U(t, s)$, що ставить у відповідність кожному вектору $w_0 \in D(A)$ значення цього розв'язку в точці t : $U(t, s)w_0 = w(t, s)$. Тож ми маємо сім'ю лінійних операторів $U(t, s)$, які визначено на $D(A)$. Сім'я $U(t, s)$ називається еволюційною сім'єю, оскільки задовільняє еволюційну властивість: для будь-яких $w_0 \in D(A)$ та $s, \tau, t \in [0, T]$ таких, що $s \leq \tau \leq t$,

$$U(t, s)w_0 = U(t, \tau)U(\tau, s)w_0. \quad (3)$$

Далі будемо вважати, що $U(t, t) = I$. Якщо при довільних фіксованих t та s оператор $U(t, s)$ є обмеженим на $D(A)$, кожен з операторів сім'ї $U(t, s)$ можна продовжити за неперервністю на увесь простір B . Ці продовження знову позначимо через $U(t, s)$. Зрозуміло, що рівність (3) буде мати місце для будь-якого w_0 з B . Головна мета цієї роботи — дослідження властивостей розв'язку задачі Коші в трикутнику T_Δ для рівняння (1), як функції від $(t, s) \in T_\Delta$, у випадку, коли в якості операторів $A(t)$ використовуються суттєво нескінченностю вимірні оператори (термін „суттєво нескінченностю” буде роз'яснено пізніше), а B — деякий простір функцій.

У даній роботі для побудови відповідних еволюційних сімей використовуємо техніку, запропоновану в [3]. Зауважимо, що існує інший підхід до побудови еволюційних сімей у випадку, коли в правій частині рівнянь знаходяться замкнені оператори, що мають загальну скрізь щільнину область визначення та є генераторами деяких (C_0) -півгруп стиску. Цей підхід використовувався в [4]. Але

його не можна застосувати до рівнянь, що будуть вивчатися в цій статті, оскільки у правих частинах досліджуваних рівнянь знаходяться оператори, що мають загальну скрізь щільну область визначення, але тільки припускають замикання (не обов'язково є замкненими). Якщо ж ми візьмемо замикання цих операторів, то їхні області визначення не обов'язково будуть збігатися. До того ж застосування теореми 3.11 з гл. 2 [4] вимагає оцінку (рівномірну за часом) швидкості спадання норми резольвенти на нескінченості для кожного з операторів, що знаходяться в правій частині (1), яка є сильнішою за ту, що надається теоремою Хілле–Іосіда. Одержання такої оцінки також становить певні труднощі. Тому в роботі автора [5] та в цій статті для побудови еволюційних сімей обрано методику, викладену в [3].

1. Властивості розв'язку задачі Коші для рівняння $\frac{\partial u(t, x)}{\partial t} = L_x^{j(t)} u(t, x)$. Нехай H — дійсний сепарабельний нескінченнонірний гільбертів простір, $L(H)$ — простір лінійних обмежених операторів у H . Позначимо через $Q_{n,c}$ множину всіх обмежених лінійних операторів, ранг яких не перевищує n , а норма не перевищує c . Множину $M \subseteq L(H)$ будемо називати майже компактною, якщо для будь-якого $\varepsilon > 0$ існують компактна множина $K \subseteq L(H)$ та числа $n \in \mathbb{N}$, $c > 0$ такі, що множина $K + Q_{n,c}$ є ε -сіткою для M . Нехай множина \mathfrak{U} складається з таких функцій з $C^2(H)$, для яких:

1) для будь-якого $R > 0$ існує майже компактна множина $M \subseteq L(H)$ така, що $\forall x \in B_R = \{x : \|x\| \leq R\} : u''(x) \in M$;

2) $u''(x)$ рівномірно неперервна на всіх обмежених підмножинах в H .

Підмножину \mathfrak{U} , до якої входять функції, що мають обмежений носій, позначимо через \mathfrak{U}_0 . Через X позначимо банахів простір, що є замиканням \mathfrak{U}_0 у $C^2(H)$ за топологією рівномірної збіжності.

Позначимо через $B_C(H)$ простір самоспряженіх операторів у H . Нехай $j \in (B_C(H))^*$. Функціонал j називається додатним, якщо $\forall D \geq 0 \quad j(D) \geq 0$. Лінійний обмежений функціонал j у просторі $B_C(H)$ називається суттєво нескінченнонірним, якщо до його ядра належать всі скінченнонірні (а тому і компактні) оператори. У роботі [6] за додатним суттєво нескінченнонірним функціоналом j було побудовано (C_0) -півгрупу стисків $T^j(t)$ у просторі X . Результатом дії оператора $T^j(t)$ на функцію $\phi \in \mathfrak{U}_0$ є значення в точці t розв'язку задачі Коші для рівняння $\frac{\partial u}{\partial t} = j(u''_{xx}(t, x))/2$ з початковою умовою ϕ в нулі. У роботі [6] доведено, що такий розв'язок існує, єдиний і належить X . Нехай тепер на відрізку $[0, T]$ задано відображення $j(\cdot)$, значеннями якого є додатні суттєво нескінченнонірні функціонали на $B_C(H)$. Скрізь далі вважаємо, що відображення $j(\cdot)$ задовільняє на відрізку $[0, T]$ умову Ліпшица

$$(\exists C > 0)(\forall t_1, t_2 \in [0, T] : \|j(t_1) - j(t_2)\| \leq C|t_1 - t_2|).$$

Розглянемо у просторі функцій X рівняння

$$\frac{\partial u(t, x)}{\partial t} = L_x^{j(t)} u(t, x), \quad (4)$$

де $L_x^{j(t)} : \mathfrak{U}_0 \rightarrow X$; $\forall \phi \in \mathfrak{U}_0 : (L_x^{j(t)} \phi)(x) = j(t)(\phi''_{xx}(t, x))/2$, $t \in [0, T]$. Поставимо для цього рівняння задачу Коші в трикутнику T_Δ . Нехай $U(t, \tau) = T^{j(\tau)}(t - \tau)$, де $\tau \leq t$. Якщо $q = \{t_0 = 0, t_1, t_2, \dots, t_n = T\}$ — довільне розбиття $[0, T]$ та $t_{j-1} < s \leq t_j < t_m \leq t < t_{m+1}$, то покладемо за означенням

$$U_q(t, s) = U(t, t_m)U(t_m, t_{m-1}) \dots U(t_{j+1}, t_j)U(t_j, s).$$

У роботі [5] доведено, що задача Коші для рівняння (4) на відрізку $[\tau, T]$, $0 \leq \tau < T$, з початковою умовою $\phi \in \mathcal{U}_0$ в точці τ має розв'язок, і при тому єдиний, а відповідна еволюційна сім'я $\tilde{U}(t, \tau)$ є сильною границею за напрямком, що утворюють розбиття q відрізка $[0, T]$: $\tilde{U}(t, \tau)\phi = \lim_q U_q(t, \tau)\phi$.

Теорема 1. Розв'язок задачі Коші у трикутнику T_Δ для рівняння (4) є неперервною функцією за сукупністю змінних $(t, s) \in T_\Delta$. Розв'язок неперервно залежить від початкових даних у тому сенсі, що із збіжності $\phi_m \in \mathcal{U}_0$ до нуля випливає рівномірна по $(t, s) \in T_\Delta$ збіжність до нуля відповідних розв'язків $\tilde{U}(t, s)\phi_m$.

Доведення. Насамперед перевіримо неперервність у T_Δ за сукупністю змінних цього розв'язку. З доведення теореми 2.1 гл. 6 [3] випливає, що для будь-якого $\phi \in \mathcal{U}_0$ збіжність $\tilde{U}(t, \tau)\phi = \lim_q U_q(t, \tau)\phi$ є рівномірною по $(t, \tau) \in T_\Delta$. Тому для доведення неперервності $\tilde{U}(t, \tau)\phi$ по $(t, \tau) \in T_\Delta$ достатньо довести неперервність $U_q(t, \tau)\phi$ при кожному фіксованому розбитті q . Отже, нехай $q = \{t_0 = 0, t_1, t_2, \dots, t_n = T\}$ — довільне розбиття відрізка $[0, T]$ та $t_{j-1} < \tau < t_j < t_{j+1} < \dots < t_m < t < t_{m+1}$. Тоді

$$U_q(t, \tau)\phi = U(t, t_m)U(t_m, t_{m-1}) \dots U(t_{j+1}, t_j)U(t_j, \tau)\phi, \quad (5)$$

і при достатньо малих Δt та $\Delta \tau$ має місце рівність

$$U_q(t + \Delta t, \tau + \Delta \tau)\phi = U(t + \Delta t, t_m)U(t_m, t_{m-1}) \dots U(t_{j+1}, t_j)U(t_j, \tau + \Delta \tau)\phi. \quad (6)$$

Нехай $\tilde{\Psi}_1(\Delta \tau) = U(t_m, t_{m-1})U(t_{m-1}, t_{m-2}) \dots U(t_j, \tau + \Delta \tau)\phi$, $\tilde{\Psi}_2 = U(t_m, t_{m-1}) \times U(t_{m-1}, t_{m-2}) \dots U(t_j, \tau)\phi$, $\tilde{\Psi}_1(\Delta \tau)$, $\tilde{\Psi}_2 \in \mathcal{U}_0$, як пояснювалося в [5]. Тоді

$$\begin{aligned} \|U_q(t + \Delta t, \tau + \Delta \tau)\phi - U_q(t, \tau)\phi\| &= \|U(t + \Delta t, t_m)\tilde{\Psi}_1(\Delta \tau) - U(t, t_m)\tilde{\Psi}_2\| \leq \\ &\leq \|U(t + \Delta t, t_m)\tilde{\Psi}_1(\Delta \tau) - U(t, t_m)\tilde{\Psi}_1(\Delta \tau)\| + \\ &\quad + \|U(t, t_m)\tilde{\Psi}_1(\Delta \tau) - U(t, t_m)\tilde{\Psi}_2\|. \end{aligned} \quad (7)$$

З (7) та означення $\tilde{\Psi}_1(\Delta \tau)$ і $\tilde{\Psi}_2$ випливає

$$\begin{aligned} \|U_q(t + \Delta t, \tau + \Delta \tau)\phi - U_q(t, \tau)\phi\| &\leq \|U(t + \Delta t, t_m)\tilde{\Psi}_1(\Delta \tau) - U(t, t_m)\tilde{\Psi}_1(\Delta \tau)\| + \\ &\quad + \|U(t_j, \tau + \Delta \tau)\phi - U(t_j, \tau)\phi\|, \end{aligned} \quad (8)$$

оскільки норма кожного з операторів $U(t_k, t_{k-1})$, $k = j + 1, \dots, m$, не перевищує одиницю. Оцінимо кожний доданок у (8). Почнемо з другого доданка. Припустимо спочатку, що $\Delta \tau \leq 0$. Тоді

$$\begin{aligned} \|U(t_j, \tau + \Delta \tau)\phi - U(t_j, \tau)\phi\| &= \|T^{j(\tau + \Delta \tau)}(t_j - \tau - \Delta \tau)\phi - T^{j(\tau)}(t_j - \tau)\phi\| = \\ &= \|T^{j(\tau + \Delta \tau)}(t_j - \tau)T^{j(\tau + \Delta \tau)}(-\Delta \tau)\phi - T^{j(\tau)}(t_j - \tau)\phi\| \leq \\ &\leq \|T^{j(\tau + \Delta \tau)}(t_j - \tau)T^{j(\tau + \Delta \tau)}(-\Delta \tau)\phi - T^{j(\tau)}(t_j - \tau)T^{j(\tau + \Delta \tau)}(-\Delta \tau)\phi\| + \\ &\quad + \|T^{j(\tau)}(t_j - \tau)T^{j(\tau + \Delta \tau)}(-\Delta \tau)\phi - T^{j(\tau)}(t_j - \tau)\phi\| \leq \\ &\leq \|T^{j(\tau + \Delta \tau)}(-\Delta \tau)\phi - T^{j(\tau + \Delta \tau)}(0)\phi\| + \|T^{j(\tau + \Delta \tau)}(t_j - \tau)\psi_{\Delta \tau} - T^{j(\tau)}(t_j - \tau)\psi_{\Delta \tau}\|, \end{aligned} \quad (9)$$

де $\psi_{\Delta \tau} = T^{j(\tau + \Delta \tau)}(-\Delta \tau)\phi$. Оцінимо перший доданок в (9):

$$T^{j(\tau+\Delta\tau)}(-\Delta\tau)\varphi - T^{j(\tau+\Delta\tau)}(0)\varphi = \\ = \int_0^{-\Delta\tau} \frac{d}{ds} T^{j(\tau+\Delta\tau)}(s)\varphi ds = \int_0^{-\Delta\tau} T^{j(\tau+\Delta\tau)}(s) L^{j(\tau+\Delta\tau)}\varphi ds. \quad (10)$$

З (10) випливає

$$\|T^{j(\tau+\Delta\tau)}(-\Delta\tau)\varphi - T^{j(\tau+\Delta\tau)}(0)\varphi\| \leq \int_0^{-\Delta\tau} \|T^{j(\tau+\Delta\tau)}(s)L^{j(\tau+\Delta\tau)}\varphi\| ds \leq \\ \leq \int_0^{-\Delta\tau} \|L^{j(\tau+\Delta\tau)}\varphi\| ds \leq \frac{1}{2} |\Delta\tau| \|j(\tau + \Delta\tau)\| \sup_{x \in H} \|\varphi''(x)\| \xrightarrow[\Delta\tau \rightarrow 0]{} 0. \quad (11)$$

Останнє співвідношення випливає з того, що $\|j(\tau + \Delta\tau)\| \xrightarrow[\Delta\tau \rightarrow 0]{} \|j(\tau)\|$, але, в свою чергу, має місце, оскільки $j(\cdot)$ задовільняє умову Ліпшица на відрізку $[0, T]$, а тому є неперервною на цьому відрізку за нормою. Тепер отримоємо другий доданок у (9). У роботі [7] отримано таку формулу:

$$T^{j_2}(t)\psi - T^{j_1}(t)\psi = \int_0^1 H^{j_1+\alpha(j_2-j_1)}(t)(L_2 - L_1)\psi d\alpha \quad (12)$$

для будь-яких двох додатних суттєво нескінченно вимірних функціоналів j_1, j_2 та для будь-якої функції $\psi \in \mathcal{M}_0$. Оператори $L_1 = L^{j_1}, L_2 = L^{j_2}$ такі, що \bar{L}_1 — генератор лівогрупи $T^{j_1}(t)$, а \bar{L}_2 — генератор правогрупи $T^{j_2}(t)$. З (12) випливає

$$\|T^{j(\tau+\Delta\tau)}(t_j - \tau)\psi_{\Delta\tau} - T^{j(\tau)}(t_j - \tau)\psi_{\Delta\tau}\| \leq \\ \leq |t_j - \tau| \int_0^1 \|T^{j(\tau)+\alpha(j(\tau+\Delta\tau)-j(\tau))}(t_j - \tau)(L^{j(\tau+\Delta\tau)} - L^{j(\tau)})\psi_{\Delta\tau}\| d\alpha \leq \\ \leq |t_j - \tau| \int_0^1 \|(L^{j(\tau+\Delta\tau)} - L^{j(\tau)})\psi_{\Delta\tau}\| d\alpha = |t_j - \tau| \|(L^{j(\tau+\Delta\tau)} - L^{j(\tau)})\psi_{\Delta\tau}\|. \quad (13)$$

Далі

$$\|(L^{j(\tau+\Delta\tau)} - L^{j(\tau)})\psi_{\Delta\tau}\| = \frac{1}{2}|(j(\tau+\Delta\tau) - j(\tau))(\psi''_{\Delta\tau}(x))| \leq \\ \leq \frac{1}{2} \|(j(\tau+\Delta\tau) - j(\tau))\| \|\psi''_{\Delta\tau}(x)\| \leq \frac{1}{2} C |\Delta\tau| \sup_{x \in H} \|\psi''_{\Delta\tau}(x)\|. \quad (14)$$

У роботі [5] доведено, що $\sup_{x \in H} \|(T^j(s)\varphi)''(x)\| \leq \sup_{x \in H} \|\varphi''(x)\|$ для будь-якого додатного суттєво нескінченно вимірного функціонала j , незважаючи на те, що $\varphi \in \mathcal{M}_0$. Тоді згідно з означенням $\psi_{\Delta\tau}$ та зазначеною властивістю, використовуючи (14), маємо $\|(L^{j(\tau+\Delta\tau)} - L^{j(\tau)})\psi_{\Delta\tau}\| \leq \frac{1}{2} C |\Delta\tau| \sup_{x \in H} \|\varphi''(x)\|$. А тому з (13) випливає

$$\|T^{j(\tau+\Delta\tau)}(t_j - \tau)\psi_{\Delta\tau} - T^{j(\tau)}(t_j - \tau)\psi_{\Delta\tau}\| \leq \text{const} \cdot |\Delta\tau| \sup_{x \in H} \|\varphi''(x)\|.$$

Звідси

$$\|T^{j(\tau+\Delta\tau)}(t_j - \tau)\psi_{\Delta\tau} - T^{j(\tau)}(t_j - \tau)\psi_{\Delta\tau}\| \xrightarrow[\Delta\tau \rightarrow 0]{} 0.$$

З цієї рівності, а також з рівності (11), використовуючи (9), одержуємо $\|U(t_j, \tau + \Delta\tau)\varphi - U(t_j, \tau)\varphi\| \xrightarrow[\Delta\tau \rightarrow 0]{} 0$. Щоб довести, що

$$\| U(t_j, \tau + \Delta\tau)\varphi - U(t_j, \tau)\varphi \| \xrightarrow[\Delta\tau \rightarrow 0+} 0,$$

зауважимо, що при $\Delta\tau \geq 0$ можемо записати

$$U(t_j, \tau + \Delta\tau)\varphi - U(t_j, \tau)\varphi = T^{j(\tau+\Delta\tau)}(t_j - \tau - \Delta\tau)\varphi - T^{j(\tau)}((t_j - \tau - \Delta\tau) + \Delta\tau)\varphi.$$

Всі подальші міркування є аналогічними таким у випадку $\Delta\tau < 0$. Отже, остаточно будемо мати

$$\| U(t_j, \tau + \Delta\tau)\varphi - U(t_j, \tau)\varphi \| \xrightarrow[\Delta\tau \rightarrow 0]{} 0. \quad (15)$$

Знову повернемось до нерівності (8) та спробуємо оцінити перший доданок у правій частині цієї нерівності:

$$\begin{aligned} & \| U(t + \Delta t, t_m)\tilde{\Psi}_1(\Delta\tau) - U(t, t_m)\tilde{\Psi}_1(\Delta\tau) \| = \\ & = \| T^{j(t_m)}(t + \Delta t - t_m)\tilde{\Psi}_1(\Delta\tau) - T^{j(t_m)}(t - t_m)\tilde{\Psi}_1(\Delta\tau) \| . \end{aligned} \quad (16)$$

Оскільки півгрупа $T^{j(t_m)}$ є сильно неперервною, то

$$T^{j(t_m)}(t + \Delta t - t_m) \xrightarrow[(\Delta t, \Delta\tau) \rightarrow (0, 0)]{} T^{j(t_m)}(t - t_m). \quad (17)$$

Далі можемо записати

$$\tilde{\Psi}_1(\Delta\tau) \xrightarrow[(\Delta t, \Delta\tau) \rightarrow (0, 0)]{} U(t_m, t_{m-1})U(t_{m-1}, t_{m-2})\dots U(t_j, \tau)\varphi. \quad (18)$$

Дійсно, згідно з означенням $\tilde{\Psi}_1(\Delta\tau)$ та властивостями операторів $U(t_k, t_{k-1})$ маємо

$$\begin{aligned} & \| \tilde{\Psi}_1(\Delta\tau) - U(t_m, t_{m-1})U(t_{m-1}, t_{m-2})\dots U(t_j, \tau)\varphi \| = \\ & = \| U(t_m, t_{m-1})U(t_{m-1}, t_{m-2})\dots U(t_j, \tau + \Delta\tau)\varphi - \\ & - U(t_m, t_{m-1})U(t_{m-1}, t_{m-2})\dots U(t_j, \tau)\varphi \| \leq \| U(t_j, \tau + \Delta\tau)\varphi - U(t_j, \tau)\varphi \| , \end{aligned}$$

звідки, використовуючи (15), і одержимо (18). З рівності (16), враховуючи (17) та (18), отримуємо

$$\| U(t + \Delta t, t_m)\tilde{\Psi}_1(\Delta\tau) - U(t, t_m)\tilde{\Psi}_1(\Delta\tau) \| \xrightarrow[(\Delta t, \Delta\tau) \rightarrow (0, 0)]{} 0. \quad (19)$$

Із нерівності (8), враховуючи (19) та (15), робимо остаточний висновок, що

$\| U_q(t + \Delta t, \tau + \Delta\tau)\varphi - U_q(t, \tau)\varphi \| \xrightarrow[(\Delta t, \Delta\tau) \rightarrow (0, 0)]{} 0$. Таким чином, доведено неперервність $U_q(t, \tau)\varphi$ по $(t, \tau) \in T_\Delta$ при кожному фіксованому розбитті q , а

тому й неперервність по $(t, \tau) \in T_\Delta$ функції $\tilde{U}(t, \tau)\varphi$. Для завершення доведення залишилося перевірити виконання другого твердження теореми. Нехай

$\varphi_m \in \mathcal{U}_0$ та $\| \varphi_m \| \xrightarrow[m \rightarrow \infty]{} 0$. Нам потрібно довести, що $\| \tilde{U}(t, \tau)\varphi_m \| \xrightarrow[m \rightarrow \infty]{} 0$

рівномірно по $(t, \tau) \in T_\Delta$. Відмітимо, що $\forall q \in \{q\}$, $\forall (t, \tau) \in T_\Delta : \| U_q(t, \tau) \| \leq 1$, тобто сім'я операторів $U_q(t, \tau)$, $q \in \{q\}$, $(t, \tau) \in T_\Delta$ є рівномірною в термінології [3]. Це випливає з означення $U_q(t, \tau)$, того, що півгрупа $T^j(t)$, побудована за будь-яким додатним суттєво нескінченновимірним функціоналом j , є півгрупою стисків, а також з того факту, що норма добутку обмежених лінійних операторів не перевищує добутку їхніх норм. Згідно з твердженням 2.1 з гл. 6 [3] сім'я $\tilde{U}(t, \tau)$, $(t, \tau) \in T_\Delta$, також є рівномірною (обмеженою за нормою). Тому для деякої додатної константи C_1 , будь-якого $(t, \tau) \in T_\Delta$ та будь-якого натурального m будемо мати $\| \tilde{U}(t, \tau)\varphi_m \| \leq C_1 \| \varphi_m \|$. Тоді зрозуміло, що $\| \tilde{U}(t, \tau)\varphi_m \| \xrightarrow[m \rightarrow \infty]{} 0$ та збіжність є рівномірною по $(t, \tau) \in T_\Delta$.

Теорему доведено.

2. Властивості розв'язку задачі Коші для рівняння $\frac{\partial u(t, x)}{\partial t} = L_x^{j(t)} u(t, x) + Z u(t, x)$. Будемо говорити, що векторне поле Z на просторі H належить класу \mathfrak{U}_0 , якщо: 1) Z має обмежений носій; 2) Z — двічі неперервно диференційовне на H , і при цьому друга похідна Z є рівномірно неперервною на H операціонозначною функцією; 3) $\{Z'(x) \mid x \in H\}$ — майже компактна множина; 4) $\{(\xi, Z''(x)) = (\xi, Z)(x) \mid \|\xi\| \leq 1, x \in H\}$ — майже компактна множина.

Наведемо пояснення щодо умови 4. При будь-якому $x \in H$ $Z''(x)$ є обмеженим тензором третього рангу $Z''(x)(\xi, h_1, h_2)$, симетричним за сукупністю першого та другого аргументів. Тензор третього рангу на H можна трактувати як білінійний оператор $C: H \times H \rightarrow H$, для якого $T(h_1, h_2, \xi) = (\xi, C(h_1, h_2))$. Тоді при фіксованому $\xi \in H$

$$(\xi, C(h_1, h_2)) = (A(\xi)h_1, h_2),$$

де $A(\xi)$ — оператор в H . Саме в цьому сенсі розуміємо оператор $(\xi, Z''(x))$ в умові 4 означення класу \mathfrak{U}_0 векторних полів.

Розглянемо тепер у просторі функцій X рівняння

$$\frac{\partial u(t, x)}{\partial x} = L_x^{j(t)} u(t, x) + Z u(t, x), \quad (20)$$

де $L_x^{j(t)}: \mathfrak{U}_0 \rightarrow X$; $\forall \varphi \in \mathfrak{U}_0: (L_x^{j(t)})(x) = j(t)(\varphi''_{xx})/2$, $t \in [0, T]$, а Z — векторне поле класу \mathfrak{U}_0 . Як і раніше, вважаємо, що $j(\cdot)$ задовільняє умову Ліпшиця на відрізку $[0, T]$. Течію $\Phi_\theta(x) = \Phi(\theta, x)$, що відповідає такому векторному полю, визначено при всіх $(\theta, x) \in R + H$. Визначимо у просторі X півгрупу $P(\theta)$ за формулою $\forall \varphi \in \mathfrak{U}_0 (P(\theta)\varphi)(\cdot) = \varphi(\Phi_\theta(\cdot))$. У роботі [8] доведено, що $P(\theta) \in (C_0)$ -півгрупою стисків. Нехай у цьому пункті $U(t, \tau) = T^{j(\tau)}(t - \tau) \times P(t - \tau)$, де $\tau \leq t$. У роботі [8] доведено, що задача Коші на відрізку $[\tau, T]$, $0 \leq \tau < T$, для рівняння (20) з початковою умовою $\varphi \in \mathfrak{U}_0$ в точці τ має розв'язок, і притому єдиний, а $\tilde{U}(t, \tau)\varphi = \lim_q U_q(t, \tau)\varphi$ — відповідна еволюційна сім'я.

Встановимо властивості розв'язку задачі Коші в трикутнику T_Δ для рівняння (20).

Теорема 2. *Розв'язок задачі Коші в трикутнику T_Δ для рівняння (20) є неперервною функцією за сукупністю змінних $(t, s) \in T_\Delta$. Розв'язок неперервно залежить від початкових даних у тому сенсі, що із збіжності $\varphi_m \in \mathfrak{U}_0$ до нуля випливає рівномірна по $(t, s) \in T_\Delta$ збіжність до нуля відповідних розв'язків $\tilde{U}(t, s)\varphi_m$.*

Доведення. Насамперед перевіримо неперервність у T_Δ за сукупністю змінних цього розв'язку. Із доведення теореми 2.1 гл. 6 [3] випливає, що збіжність $\tilde{U}(t, \tau)\varphi = \lim_q U_q(t, \tau)\varphi$ є рівномірною по $(t, \tau) \in T_\Delta$. Тому для доведення неперервності $\tilde{U}(t, \tau)\varphi$ по $(t, \tau) \in T_\Delta$ достатньо довести неперервність $U_q(t, \tau)\varphi$ при кожному фіксованому розбитті q . Отже, нехай $q = \{t_0 = 0, t_1, t_2, \dots, t_n = T\}$ — довільне розбиття відрізка $[0, T]$ та $t_{j-1} < \tau < t_j < t_{j+1} < \dots < t_m < t < t_{m+1}$. Тоді

$$U_q(t, \tau)\varphi = U(t, t_m)U(t_m, t_{m-1}) \dots U(t_{j+1}, t_j)U(t_j, \tau)\varphi,$$

а при достатньо маліх Δt та $\Delta \tau$ має місце рівність

$$U_q(t+\Delta t, t+\Delta \tau)\varphi = U(t+\Delta t, t_m)U(t_m, t_{m-1})\dots U(t_{j+1}, t_j)U(t_j, \tau+\Delta \tau)\varphi.$$

Міркуючи, як і при доведенні теореми 1, отримуємо нерівність, яка виконується при достатньо малих Δt та $\Delta \tau$:

$$\begin{aligned} \|U_q(t+\Delta t, \tau+\Delta \tau)\varphi - U_q(t, \tau)\varphi\| &\leq \|U(t+\Delta t, t_m)\tilde{\Psi}_1(\Delta \tau) - U(t, t_m)\tilde{\Psi}_1(\Delta \tau)\| + \\ &+ \|U(t_j, \tau+\Delta \tau)\varphi - U(t_j, \tau)\varphi\|, \end{aligned} \quad (21)$$

де $\tilde{\Psi}_1(\Delta \tau) = U(t_m, t_{m-1})U(t_{m-1}, t_{m-2})\dots U(t_j, \tau+\Delta \tau)\varphi \in \mathfrak{A}_0$. Нерівність (21) є аналогічною (8), але оператори $U(\cdot, \cdot)$ мають тут інший сенс. Дослідимо другий доданок нерівності (21):

$$\begin{aligned} &\|U(t_j, \tau+\Delta \tau)\varphi - U(t_j, \tau)\varphi\| = \\ &= \|T^{(\tau+\Delta \tau)}(t_j - \tau - \Delta \tau)P(t_j - \tau - \Delta \tau)\varphi - T^{(\tau)}(t_j - \tau)P(t_j - \tau)\varphi\|. \end{aligned} \quad (22)$$

З доведення теореми 1 випливає

$$T^{(\tau+\Delta \tau)}(t_j - \tau - \Delta \tau) \xrightarrow[\substack{s \\ (\Delta t, \Delta \tau) \rightarrow (0, 0)}]{} T^{(\tau)}(t_j - \tau).$$

Внаслідок сильної неперервності півгрупи P

$$P(t_j - \tau - \Delta \tau) \xrightarrow[\substack{s \\ (\Delta t, \Delta \tau) \rightarrow (0, 0)}]{} P(t_j - \tau).$$

Тому, використовуючи відому властивість сильно збіжних операторів, робимо висновок, що права, а отже, і ліва частини рівності (22) прямають до нуля, коли $(\Delta t, \Delta \tau) \rightarrow (0, 0)$. Те, що перший доданок в (21) пряме до нуля при $(\Delta t, \Delta \tau) \rightarrow (0, 0)$, випливає з сильної неперервності півгруп $P(\cdot)$ та $T^j(\cdot)$ (j — додатний суттєво нескінченновимірний), а також з (18), де оператори $U(\cdot, \cdot)$ мають відповідний сенс. Тож неперервність розв'язку в трикутнику доведено. Перевірка другого твердження теореми є аналогічною тому, як це було виконано при доведенні теореми 1.

Теорему доведено.

- Богданський Ю. В. Задача Коши для параболіческих уравнений с существенно бесконечномерными элліптическими операторами // Укр. мат. журн. — 1977. — 29, № 6. — С. 781–784.
- Богданський Ю. В. Параболические уравнения с существенно бесконечномерными элліптическими операторами. — Кіев, 1977. — 50 с. — Деп. в УкрНИИТИ, № 4Б269-77Деп.
- Далецкий Ю. Л., Фомін С. В. Меры и дифференциальные уравнения в бесконечномерных пространствах. — М.: Наука, 1983. — 384 с.
- Крейн Г. Г. Линейные дифференциальные уравнения в банаховом пространстве. — М.: Наука, 1967. — 464 с.
- Мальцев А. Ю. Еволюційні суттєво нескінченновимірні рівняння // Укр. мат. журн. — 2004. — 56, № 2. — С. 214–220.
- Богданський Ю. В. Задача Коши для уравнения теплопроводности с перегулярным элліптическим оператором // Там же. — 1989. — 41, № 5. — С. 584–590.
- Богданський Ю. В. Задача Коши для существенно бесконечномерного параболического уравнения с перемежевими коэффициентами // Там же. — 1994. — 46, № 6. — С. 663–670.
- Bogdansky Yu. V. Cauchy problem for the essentially infinite-dimensional heat equation on a surface in Hilbert space // Там же. — 1995. — 47, № 6. — С. 737–746.

Одержано 17.03.2003